

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. René Štepánika na neverejnom zasadnutí 16. júla 2013 v Bratislave o sťažnosti obvineného **R. Z.** proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 19. júna 2013, sp. zn. Tp 10/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného **R. Z.** **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu uznesením z 19. júna 2013, sp. zn. Tp 10/2013, na návrh prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podľa § 148 ods. 3 Tr. por. nariadil pozorovanie obvineného **R. Z.** v Nemocnici pre obvinených a odsúdených Trenčín (v uvedenom zdravotníckom zariadení z dôvodu väzobného stíhania obvineného v inej veci).

Sudca pre prípravné konanie takto rozhodol na základe zistenia, že pre nespoluprácu obvineného, stíhaného na základe uznesenia vyšetrovateľa expozitúry Západ, Národnej protizločineckej jednotky, Národnej kriminálnej agentúry, Prezídia PZ pod ČVS: PPZ-418/NKA-PZ-ZA-2012, pre skutky kvalifikované ako trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. (zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) a trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., sčasti dokonaný, sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov), ambulantné vyšetrenie nepostačuje na vyšetrenie duševného stavu obvineného, ktoré bolo nariadené príkazom sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 1. februára 2013, sp. zn. Tp 10/2013, podľa § 148 ods. 2 Tr. por.

Proti už citovanému uzneseniu podľa § 148 ods. 3 Tr. por. o pozorovaní v zdravotníckom ústave podal obvinený R. Z. v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu sťažnosť. Uviedol v nej, že nariadením jeho pozorovania v Nemocnici pre obvinených a odsúdených Trenčín došlo v rozpore so zásadou proporcionality k zásahom do jeho práva na osobnú slobodu a na zachovanie ľudskej dôstojnosti, lebo takýto postup nebol nevyhnutný a nevyžadoval si ho verejný záujem na riadnom priebehu trestného konania. Dôvod nariadenia pozorovania v ústave nemôže zakladať jeho odmietnutie psychiatrického vyšetrenia, lebo využil právo obvineného nevyповedať (§ 121 ods. 2 Tr. por.).

Z uvedených dôvodov obvinený R. Z. navrhol podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie zrušiť a súdu prvého stupňa uložiť, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť obvineného R. Z. je nedôvodná.

Nad rámec dôvodov uvedených v napadnutom uznesení, z ktorých vyplýva potreba pozorovania obvineného v zdravotníckom zariadení (tu v Nemocnici pre obvinených a odsúdených Trenčín) a s ktorým sa sťažnostný súd stotožňuje treba v reakcii na sťažnostné námietky obvineného uviesť, že nariadenie pozorovania nemožno spájať s právom obvineného nevyповedať. Anamnestické údaje získané pri psychiatrickom vyšetrení, najmä ku skutkom, ktoré sú predmetom trestného stíhania podľa ustálenej súdnej praxe nemožno totiž považovať za výsluch obvineného a prihliadať na ne pri robení záverov, čo sa týka skutkového stavu. Tie slúžia výlučne pre potreby znaleckých záverov a podanie posudku, ktorý nikdy nemôže riešiť otázky skutkové a právne, lebo ich posudzovanie patrí výlučne do kompetencie orgánov činných v trestnom konaní a súdu.

Odmietnutie spolupráce obvineného s pribratými znalcami psychiatrami však podľa ich vyjadrení znemožňuje vyšetrenie duševného stavu obvineného ambulantne, a preto je nariadenie pozorovania v preskúmvanej veci odôvodnené. Nejde pritom o porušenie princípu proporcionality, lebo verejný záujem na riadnom objasnení duševného stavu obvineného prevažuje nad právom na osobnú slobodu, pričom samotným zvoleným postupom sudcu pre prípravné konanie nemohlo dôjsť k narušeniu zákonom garantovaného práva na zachovanie dôstojnosti obvineného.

Z uvedených dôvod preto najvyšší súd jeho sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 16. júla 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková